

ஸ்ரீ மஹாவீர வைபவம்

ஸ்ரீ ரகுவீர கத்யம்

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ மஹாவீர வைபவம்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேஸிகாய நம: |
ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ |
வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதாஹ்ருதி ||

ஸ்ரீ மஹாவீர வைபவம்
(17)

மோசித ஜநக ஹ்ருதய ஸங்காதங்க!
(18)

பரிஹ்ருத நிகில நரபதி வரண ஜநக
துஹித்ரு குச தட விஹரண ஸமுசித கரதல!

ஸ்லோகம் - (17)

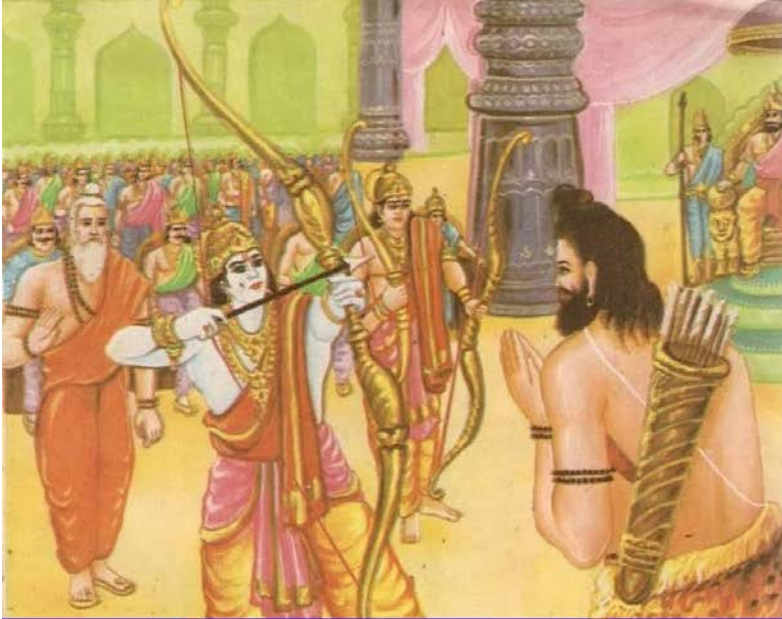
"ஃதையின் மணத்திற்கு வில் முறிப்பதைப் பணயமாக வைத்தேனே! இராமபிரானும் வில்லை முறிக்காவிட்டால், ஃதையின் மணம் எவ்வாறு நடக்கும்?" என்று சிந்தைகொண்ட ஜநகன் உள்ளத்தில் வேதனை உண்டாயிற்று. ஆனால் உன் திருக்கை பட்ட வில் எளிதில் முறிந்துவிட்டபடியால், ஜநகனது உள்ளத்திலிருந்த வேதனையைப் போக்கியருளினாய்.

ஸ்லோகம் - (18)

ஃதாப்பிராட்டியை மணக்க விரும்பி வந்த அரசர்கள் அனைவரும் வில்லை முறிக்கச் சக்தியற்றமையால், ஃதையை மணம் புரிய அவர்களுக்கு உள்ள விருப்பத்தை மறுக்கவேண்டியதாயிற்று. அந்த வில்லை நீ முறித்ததால், ஜநகன் வயிற்றில் பால் வார்த்து, அவன் புதல்வியை மணந்துகொண்டாய். அவளுடைய கொங்கைத்தலத்தில் பற்பல திருவிளையாடல்களைப் புரிவதற்கு உன் திருக்கைகளே ஏற்றவையாக இருந்தன.

श्रीमते निगमान्त महा देशिकाय नमः ।
 श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किक केसरी ।
 वेदान्ताचार्य वर्यो मे सन्निधत्ताम् सदाहृदि ॥
 ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேஸிகாய நம: ।
 ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ ।
 வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதாஹ்ருதி ॥

श्री महावीर वैभवम्
 ஸ்ரீ மஹாவீர வைபவம்

(19)

शतकोटि शतरुण कठिन परशु धर मुनिवर कर धृत
 दुरवनम तम निज धनुराकर्षण प्रकाशित पारमिष्ठ्य!
 ஸதகோடி ஸதகுண கடிந பரஸு தர முனிவர் கர த்ருத
 துரவநம தம நிஜ தநுராகர்ஷண ப்ரகாஸித பாரமேஷ்ட்ய!

ஸ்லோகம் - (19)

மிதிலையில் சீதாப்பிராட்டியை மணந்து, நீ சுற்றத்தாருடன் அயோத்திக்குத் திரும்பும்போது, பரசுராம முனிவர் தம் கையில் ஒரு வில்லை ஏந்தி வந்தார். அந்த வில் விஷ்ணுவான உன் அம்சமுடையது. அது இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தை விட நூறு மடங்கு உறுதியுடையது. பிறரால் அந்த வில்லைச் சிறிதும் வளைக்க முடியாது. அந்த வில்லை முறிக்கும்படி பரசுராம

முனிவர் மிக்க கர்வத்துடன் உன் கையில் கொடுத்தார். நீ அந்த வில்லை மிக எளிதாக முறித்துவிட்டாய். முனிவரின் கர்வமும் அடங்கியது. இந்த அருஞ்செயலைக் கண்டு உலகம் நீயே பரமாத்மா என்று கண்டுகொண்டது. இப்படி உன் உண்மையான தன்மையை இந்த உலகிற்கு வெளியிட்டு அருளினாய்.

श्रीमते निगमान्त महा देशिकाय नमः ।
 श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किक केसरी ।
 वेदान्ताचार्य वर्यो मे सन्निधत्ताम् सदाहृदि ॥
 ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேஸிகாய நம: ।
 ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ ।
 வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதாஹ்ருதி ॥

श्री महावीर वैभवम्
 ஸ்ரீ மஹாவீர வைபவம்

(20)

ऋतु हर शिखरि कन्दुक विह्वल्युन्मुख जगदरुन्दुद जित हरि
 दन्त दन्तुरोदन्त दशवदन दमन कुशल दश शत भुज मुख
 नृपति कुल रुधिर झर भरित पृथुतर तटाक तर्पित
 पितृक भृगु पति सुगति विहति कर नत परुडिषु परिघ!
 க்ரது ஹர ஸிகரி கந்துக விஹ்ருத்யுந்முக ஜகதருந்துத ஜித ஹரி
 தந்த தந்துரோதந்த தஸவதந தமந குஸல தஸ ஸத புஜ முக
 ந்ருபதி குல ருதிர ஜர பரித ப்ருதுதர தடாக தர்ப்பித
 பித்ருக ப்ருகு பதி ஸுகதி விஹதி கர நத பருடிஷு பரிக!

ஸ்லோகம் - (20)

தக்ஷப்ரஜாபதியின் புதல்வியான ஸதி என்பவள் சிவனின் மனைவி. தக்ஷனுக்குத் தன் மருமகனான சிவனிடம் ஒரு காரணத்தால் பகைமை ஏற்பட்டது. தக்ஷன் செய்த வேள்வியில் சிவனுக்கு அவிர்ப்பாகம் தரவில்லை. தன் கணவனுக்கு நேர்ந்த அவமதிப்பைப் பொறுக்காத ஸதி, யோகத்தால் தன் உயிரை விட்டாள். அதனால் கடுஞ்சினம் கொண்ட சிவன், தக்ஷனின் வேள்வியைக் கெடுத்தான். இத்தகைய சிவன் உறையும் மலை கைலாயம். இந்த மலையைக் கையால் எடுத்து இராவணன் பந்தாடினான். முன்பு ஒரு முறை இராவணன் குபேரனை வென்று, அவனது புஷ்பக விமானத்தைக் கவர்ந்து அதில் ஏறிவரும்போது, அந்த புஷ்பக விமானம் கைலாய மலை அருகில் தடைபட்டு நின்றது. இதைக் கண்டு சிவனுக்குப் பணியாளனான நந்தி தேவன் சிரித்தான். இதனால் இராவணன் மிக்க கோபம் கொண்டு அந்த மலையைக் கையால் எடுத்துப் பந்தாடினான். உலகிற்கு பல துன்பங்களையும் விளைவித்தான். இராவணன் இந்திரனை வென்றவன். இந்திரனின் யானையான ஜராவதம் தன் தந்தங்களால் இராவணனின் உடலில் முட்டும். அதனால் வடுக்கள் தோன்றிட, அவன் உடம்பு மேடுபள்ளமாக இருக்கும். இத்தகைய இராவணனையும் போரில் வென்றவன் ஆயிரம் கைகளைக் கொண்ட கார்த்தவீர்யார்ஜுநன். பரசுராமனின் தந்தையான ஜமதக்நி முனிவரை அவன் கொன்றுவிட்டான். இதனால் கோபம் கொண்ட பரசுராமன், உலகில் கூடித்திரியப் பூண்டே இல்லாமல் செய்ய முற்பட்டு, கார்த்தவீர்யார்ஜுநன் முதலிய அரசர்களின் இருபத்தொரு தலைமுறையைக் கொன்றான். அவர்களின் இரத்தவெள்ளங்களைக் குளங்களாகத் தேக்கி, அவற்றில் தன் பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்தான். இராமபிரானே! நீ பிராட்டியை மணம் புரிந்துகொண்டு அயோத்திக்குத் திரும்பிவரும்போது, சிவனின் வில்லை நீ முறித்ததால் சினம்

கொண்ட பரசுராம முனிவன், தன்னிடம் இருந்த விஷ்ணுவின் வில்லையும் அம்பையும் தந்து, அதை முறிக்குமாறு கூறினான். நீ அவ்வாறே செய்து, பரசுராம முனிவனை வென்று, அவன் நெடுங்காலம் புரிந்த தவத்தால் பெறவேண்டிய புண்ணிய லோகங்களைப் பெறமுடியாமல் செய்துவிட்டாய்.

தொடரும்...

